

Skatteministeriet

23. oktober 2014
J.nr. 14-2340667

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 4 - Forslag til Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., personskatteloven og forskellige andre love. (Tilbage-
rulning af forsyningssikkerhedsafgiften, nedsættelse af elvarmeafgiften, forhøjelse af elaf-
giften, tilpasning af afgiftsregler for VE-brændsler, forhøjelse af bundskatten og det skrå
skatteloft, nedsættelse af den grønne check samt afgiftsforhøjelse på cigarillos m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 11 af 20. oktober 2014. Spørgsmålet er stillet efter
ønske fra Steen Gade (SF).

Benny Engelbrecht

/ Lene Skov Henningsen

Spørgsmål

Skatteministeriet skriver i bemærkningerne til høringssvar fra Brancheforeningen for Biogas, at de typer af husdyrgødning, som vil blive brændt af indeholdende halm dårligt egner sig til biogasproduktion. Hvordan hænger det sammen med den af Energistyrelsen offentliggjorte rapport fra Biogas Task Force, hvor netop tørstofrige husdyrgødningstyper fremhæves som vigtige ressourcer til biogasproduktion?

Svar

For et typisk affaldsforbrændingsanlæg vil der skulle betales energifgift af ca. 54,2 pct. af energien i brændslet.¹ Med lovforslaget bliver energifgiften på energi fra fossile brændsler 54,5 kr./GJ. Det svarer i gennemsnit til ca. 29,5 kr. pr. GJ brændsel til affaldsforbrændingsanlæg.

Med lovforslaget fritages hele læs rent VE-affald for energifgift. I *tabel 1* er betydningen af afgiftsfritagelsen for forskellige typer hele læs rent VE-affald omregnet til kr. pr. ton affald. Det fremgår, at afgiftsfritagelsen har beskedne betydning for fossilfrit affald med lavt energiindhold, herunder typiske former for husdyrgødning.

Brændværdi	Afgiftsnedsættelse, kr./t
2,5 GJ/t fx fossilfri med vandindhold på 70 pct. fx dybstrøelse	74
5 GJ/t fx husholdningsaffald uden plast mv. og fjerkrægødning	148
10 GJ/t fx husdyrgødning med vandindhold på 25-30 pct.	295
15 GJ/t fx tørt træ og halm	443

Afgiftsfritagelsen vil dog næppe medføre affaldsforbrænding af ret mange typer husdyrgødning. Det skyldes, at brændværdien i husdyrgødning typisk er lav.

For gylle gælder fx, at omkring 95 pct. af vægten er vand, 1 pct. aske og ca. 4 pct. organisk stof. Gylle har en negativ brændværdi. Brændværdien af den største del af fast gødning er også lav. De største mængder fast gødning er dybstrøelse fra kvæg. Dybstrøelse fra kvæg har et vandindhold på omkring 70 pct. og en brændværdi på 2-3 GJ pr. ton.²

For de almindelige typer husdyrgødning er brændværdien højest for gødning fra fjerkræ. Her er tørstofindholdet typisk knap 50 pct. og brændværdien på 5-6 GJ/t.

¹ For et typisk affaldsforbrændingsanlæg gælder, at der af 1 GJ brændsel fremstilles 0,65 GJ varme, 0,20 GJ el, mens 0,15 GJ går tabt. Varmeproduktionen udgår således 65 pct. af det samlede energiforbrug. Der er ikke energifgift på brændsel til el. Det afgiftspligtige energiforbrug beregnes typisk som varmereproduktionen divideret med 1,2 (den såkaldte kraftvarmefordel): $65/1,2=54,2$ pct.

² Brændværdien er af samme størrelsesorden for dybstrøelse fra svin, heste, får, geder, hjorte og for fibre, der er separeret fra kvæg og svinegylle.

Afgiftsfritagelsen for VE-affald indebærer således en reduktion af afgifterne på de almindelige typer dybstrøelse på i størrelsesorden 75 kr./ton, dog ca. 150 kr./ton for fjerkrægødning.

Det er væsentlig mindre end det gennemsnitlige gebyr for affaldsforbrænding. Affaldsforbrændingsanlæg vil endvidere formentlig kræve et særligt højt gebyr for sådant meget energifattigt brændsel.

Der er visse typer husgødning, der relativt til de almindelige typer husdyrgødning har en ekstraordinært høj brændværdi. Det vil fx gælde i de tilfælde, hvor der er brugt uforholdsmæssig store mængder af halm, høvlsplåner, savsmuld mv. som strøelse. Her kan brændværdien for særlige landmænd være fx 10 GJ/t. Det vurderes alene at være disse helt særlige typer gødning, der vil blive brændt af.

Halm og træ egner sig ikke særligt godt til at fremstille biogas i sædvanlige anlæg. Tilføres der halm eller træ til biogasanlæg, vil andelen af energien i materialet, der bliver til gas, være betydeligt lavere end ved gødning eller foderrester. Selv om halmen eventuelt får lov til at være længere tid i biogasanlægget end normalt – fx 60 dage i stedet for typisk omkring 20 dage – er andelen af energien i træet, der bliver til nyttig energi, noget lavere end fra andet mere let nedbrydeligt biologisk materiale.

Træ og lignende biologisk materiale egner sig således ikke særligt godt til bioforgasning i forhold til afbrænding. Det giver sig også udslag i, at afgassede gødningsfibre søges brændt af i stedet for at blive endnu længere i biogasanlægget.

Forslaget vil således i praksis næppe påvirke råstofftilførsel til biogasanlæg væsentligt – heller ikke for så vidt angår de relativt tørstofrige husdyrgødningstyper, der egner sig til biogasanlæg. Det skyldes først og fremmest, at det kun er en lille del af gødningen, der vil egne sig til afbrænding. For det andet er det kun helt ekstraordinært tør husdyrgødning, der får en mærkbar afgiftsnedsættelse. Andelen af energien, der kan udnyttes til biogas for netop disse ekstraordinært tørre gødningstyper, er specielt lav.

Det bemærkes endelig, at forslaget vil forbedre økonomien for biogasanlæg, hvor de afgassede gødningsfibre afbrændes med energiudnyttelse for øje.